U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně **N. K. Ch.**, Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra – Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2012, č. j. 10 A 125/2010 - 51,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce Mgr. Marka Čechovského.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se u Městského soudu v Praze žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 31. 3. 2012, č. j. CPR-2091-1/ČJ-2010-9CPR-C261. Městský soud žalobu rozsudkem ze dne 9. 10. 2012, č. j. 10 A 125/2010 - 51, zamítl.

Proti rozsudku městského soudu brojila žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností, kterou podal jí zmocněný advokát.

Stěžovatelka byla přípisem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2012, č. j. 2 As 156/2012 – 6, vyzvána k úhradě soudního poplatku ve výši 5 000 Kč ve lhůtě sedmi dnů; soudní poplatek stěžovatelka uhradila dne 23. 11. 2012. Následně Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 28. 11. 2012, č. j. 2 As 156/2012 – 17, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnila, prostřednictvím svého

zástupce, důvody kasační stížnosti. Jmenované usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 29. 11. 2012. Na tuto výzvu nebylo reagováno.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo [§ 102 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], nicméně její kasační stížnost zůstala nedoplněna o důvody, pro které stěžovatelka v záhlaví označený rozsudek městského soudu napadá (§ 106 odst. 1 s. ř. s.).

Tento nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti je nedostatkem odstranitelným. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku k doplnění důvodů kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce usnesením ze dne 28. 11. 2012, č. j. 2 As 156/2012 – 17, které jí bylo prostřednictvím jejího zástupce prokazatelně doručeno dne 29. 11. 2012. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 30. 11. 2012. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). V souladu s popsanými pravidly počítání lhůt uplynula stěžovatelce lhůta v pondělí 31. 12. 2012. Stěžovatelka sama, ani prostřednictvím svého zástupce do tohoto data a ani později kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplnila, neuvedla tedy důvody kasační stížnosti, ač byla o následcích marného uplynutí lhůty řádně poučena.

Přestože stěžovatelka zaplatila soudní poplatek, neodstranila jinou vadu svého podání, a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení městského soudu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť přes výzvu soudu nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a v řízení proto nebylo lze pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3, *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Vzhledem k tomu, že byly splněny podmínky tohoto ustanovení, tj. stěžovatelka složila na účet Nejvyššího správního soudu soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč a kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, rozhodl zdejší soud o vrácení soudního poplatku v plné výši. Soudní poplatek ve výši 5000 Kč bude stěžovatelce vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce Mgr. Marka Čechovského.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. ledna 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu